

107927

Økonomisk *HA* klemme i *17/9-94* Midt-Østen

Terje Rød Larsens røde fortid kommer til uttrykk blant annet i at han var med i redaksjonen av Palestinafrontens «Palestinanytt». I nr 1/77 er programmet gjengitt, bl.a.: «Bekjemp den sionistiske staten Israel, USA-imperialismen og det palestinske folkets fiender i araberverdenen. Nei til tostet løsning - støtt kampen for frigjøring av hele Palestina.» Bare propaganda?

Mye vann har rent i havet siden 1977. Og det er klart at hans politiske engasjement i Palestinas frigjøring har gitt gode forutsetninger for rollen som fredsmekler mellom Israel og PLO, i avdøde utenriksminister J.J. Holsts fotspor, som nesten overskygges av Rød Larsen i rollen som FNs visegeneralsekretær for PLOs Palestina-fremdrift i Gaza og på Vestbredden.

11. september fremstod han i et tv-intervju med varsel om at hvis PLOs giveland ikke snart åpnet lommebøkene og betalte - for et PLO-politi som ikke hadde fått lønn på 2 måneder, ville fredsplassen gå i stå. Det har ikke gjort saken lettere at Arafat har latt skinne gjennom at PLOs flagg snart bør vaie også over Jerusalem.

I PLOs nasjonalcharters artikkel to heter det: «Palestina med de

grenser som stod ved makt under det britiske mandat, er en udelelig territoriell enhet.» Ved toppmøtet i Rabat 1974, med 20 arabiske land og PLO, ble Jordans legitime krav på Vestbredden, godkjent som jordansk land bl.a. av Storbritannia siden 1950, underkjent. PLO forlangte at kong Hussein en gang for alle skulle oppgi kravet på Vestbredden. Rabatmøtet ga PLO full støtte.

Det britiske mandatområde Palestina omfattet dagens Israel, Vestbredden og dagens Jordan øst for Jordanelven. Det er verdt å merke seg at Rabatklæringen om Arafat som mottaker av alt fremtidig frigjort palestinsk land, ikke setter noen territoriale grenser for en fremtidig palestinsk-arabisk suverenitet. Midtøstenkjenneren, ambassadør Hans Wilhelm Longva peker i «Perspektiver på utviklingen i Midt-Østen» (Atlantehavskomiteen) på at fra utenriksminister Frydenlunds tid har Norges offisielle syn vært at ingen organisasjon være mer representativ for palestinerne enn PLO.

Utenriksminister J.J. Holst arbeidet ut fra det. Utenriksminister Godal har fulgt opp. Dette ble bekreftet nylig i Gaza med statsminister Gro Harlem Brundtlands løfte om økonomisk hjelp til PLO, med 280 millioner hvert år i fire år fremover. Hvor blir det av Rabat-møtstatenes pengehjelp? De bør betale.

For undertegnede, og mange med meg - vi er ikke blitt spurt, er det ganske urimelig at Norge skal støtte et fremtidig arabisk Palestina med så store midler. Selv om det er småpenger i forhold til hva Norge har gitt ANC siden 1970. Det er kanskje smålig å nevne at sykehuse våre kunne trenge pengene. De rike arabiske oljeland bør betale for Rabat-vedtaket.

Anton Olstad